

**У ЦЬОМУ
ВИПУСКУ**

Почесний гість

Козак вітає

Гнів — поганий
порадник

Козацькому роду
немає переводу

Спорт у нашому
полку

Козак святкує

Будьте
щасливі!

Нуль дис-
кримінації

Хвилинка
психолога

Природа
й жінка

Почесний гість

Карпенко

Ліна Григорівна

Народилася 22.08.81 року в смт Дітярі. Розпочала свою педагогічну діяльність у ЗОШ №29, м. Чернігів.

У нашому закладі працює з 2010 року. На посаду заступника з навчально — виховної роботи була переведена у 2016 році.

Заміжня, має сина. Ліна Григорівна пише вірші. Захоплення поезією розпочалося ще зі школи.

Ліна Григорівна відповідальна, активна, вимоглива до себе та до своїх колег.

Моє життєве кредо —

Кожна прожита секунда — це частина життя, а кожен момент життя треба прожити гідно.

Моє професійне кредо —

Щоб мати право вчити інших, треба постійно вчитися самому.

Пишаюсь —

Своєю родиною, яка завжди в усьому мене підтримує. Своїми учнями, які наповнюють серце радістю. Своїми колега-

ми, з якими працюю в колективі. Своєю роботою, яка приносить задоволення.

Не соромно —

За своє справедливе і об'єктивне ставлення до оточуючих.

Мої цілі прагнення —

Зберегти усе те, що маю в житті. Радіти кожному прожитому дню.

Мені подобається —

Коли говорять правду, якою б вона не була.

Бажаю читачам —

З надією і вірою дивитися у завтрашній день, позитивних емоцій і насолоди від життя, творчих успіхів, перемог у всіх починаннях.

Намагайтесь жити так, щоб кожен день приносив користь особисто для Вас і для рідної України.

Козак вітає

06.03.70 — Корж Світлана Іванівна

07.03.58 — Кот Григорій Григорович

07.03.58 — Ісмаїлов Арсен Михайлович

10.03.75 — Бабко Михайло Леонідович

10.03.58 — Борщ Олександра Миколаївна

10.03.52 — Дайнека Олексій Петрович

13.03.56 — Дяченко Анатолій Миколайович

15.03.88 — Капінус Микита Павлович

16.03.87 — Поліщук Андрій Васильович

18.03.79 — Пономаренко Наталія Анатоліївна

19.03.60 — Река Любов Пилипівна

23.03.72 — Нестеренко Олександр Васильович

30.03.63 — Росомаха Олена Олексіївна

**Вітаємо
з Днем
народження!**

Гнів — поганий порадник

У кожної людини в житті бувають такі ситуації, які викликають гнів. І саме у гніві ми говоримо найбільше образливих слів. У професії вчителя таких ситуацій чимало. Та небагато хто з учителів знає, що зворотня сторона гніву — **безпорадність**.

Пропоную добірку найпоширеніших «педагогічних» промахів.

1. Підвищення голосу, крик
(Це тільки підвищує роздратування дитини)

2. Припинення, образи, зверхній тон.
(Учень вчиться не поважати

інших, зокрема й дорослих. Можливий вибух емоцій, неконтрольована агресія.)

3. Байдуже прохолодне ставлення.

(Байдужість викликає байдужість і почуття образи)

4. Зниження оцінок, несправедливість.

(Формується неадекватне ставлення до вчителя, неповага, злість)

Які закони захищають права дитини?

Конституція України, Закон України «Про охорону дитинства», конвенція ООН про права дитини.

Основний закон, що захищає права дитини - це Конвенція ООН. Він «вирівнює» дітей у правах із дорослими, а відтак — і учнів із вчителями. Отже, давайте прислухаємося до класика педагогіки Макаренка: «Виховання дітей — легка справа, якщо вона робиться без нервів, на основі здорового спокійного життя. Де виховання проходить без напруження, там воно вдається»

Музира Н.В.

Спадщина предків

Україна - козацька мати.

Не хвалися,

ідучи в бій, а

хвалися, ідучи з

бою.

Козацькому роду нема переводу

Учні нашого закладу віддають не тільки ліцейні гуртки, а ще й міські спортивні секції. Багато з юнаків досягають там неабияких результатів. У попередньому номері ми писали про досягнення **Ковтуна Богдана**, який займається боксом. Наших учнів дуже цікавлять саме спортивні секції адже вони розвивають спритність, витривалість, міцний характер, дисциплінованість.

22 лютого 2020 р. відбувся чемпіонат Чернігівської області з хортингу (бойове самбо) серед юніорів 16-17 років.

I місце виборов **Ляшенко Олександр**, учень групи 1702.

II місце отримав **Ісаєнко Андрій**, учень групи 1702.

III місце — **Самовол Денис**, учень групи 1701.

10 травня 2020 р. відбувся чемпіонат України по хортингу. Участь у ньому

бу буде приймати **Ляшенко Олександр**, побажаємо йому успіху!

Ісмаїлов А.М.

Спорт у нашому полку

У лютому в нашому ліцеї згідно плану роботи проведено змагання з баскетболу серед учнів першого курсу. Активну участь прийняли групи **1901, 1902, 1903, 1904**, та **1909**.

За підсумками змагань

першість виборола група **1902**, друге місце — **1903**, третє місце зайняла група **1901**.

Кращим гравцем турніру став учень групи 1902 **Сова Сергій**.

Бажаємо учасникам змагань нових перемог!

Шевкун О.Б.

Козак святкує

1 березня — День «Нуль дискримінації»

3 березня — Всесвітній день письменника

4 березня — день народження Михайла Вербицького, українського композитора

8 березня — Міжнародний жіночий день

9 березня — День народження Тараса Шевченка (1814—1861)

13 березня — День народження Макаренка А. С. (1888— 1861)

17 березня — створено Українську Центральну Раду (1917)

19 березня — 90 років від дня народження Ліни Костенко (1930), письменниці, та поетеси та Максима Рильського, українського поета.

20 березня — Міжнародний день щастя

21 березня — Міжнародний день боротьби за ліквідацію расової дискримінації

21 березня — Всесвітній день поезії

24 березня — день боротьби проти туберкульозу

25 березня — Міжнародний день пам'яті жертв рабства та трансатлантичної работоргівлі

27 березня — Міжнародний день театру

28 березня — 150 років від дня народження Юліана Бачинського (1870-1940), українського політич-

Будьте щасливі!

У нашому закладі пройшло опитування учнів та педагогів, присвячене Всесвітньому дню щастя. На питання **“Чи вважаєте ви себе щасливою людиною?”** більшість як вчителів, так і учнів відповіли **“ТАК”**. **“НІ”** відповіли 23% учнів та 27% вчителів. Отже, учні нашого закладу щасливіші, ніж вчителі.

Кожен із нас має своє уявлення про щастя. Тож давайте подивимось, що про це

думають наші учні та їх наставники. порівняємо результати. Отже, найважливішою складовою щастя педагоги вважають **родину, сім'ю** — 64%, на другому місці **здоров'я** — 32% і на третьому місці **кохання** — 4%.

Учні нашого закладу на перше місце поставили теж **родину, сім'ю** — 69%, на другому місці **кохання** — 19%, а на третьому місці **здоров'я** — 7%

Найважливіша складова щастя по-українськи — **РОДИНА**.

Але не забуваємо, любі мої колеги та учні, що щастя ми будуємо саме своїми руками.

Той, хто не зрозумів цього, все життя чекатиме хвилини, коли доля подарує йому щастя, замість того, щоб зосередити всі зусилля на досягненні якоїсь мети і досягти її.

Будьте ЩАСЛИВИ!!!

“Щасливий той, хто щасливий у себе вдома”

Л.М. Толстой

Нуль дискримінації

Нове свято — День **«Нуль дискримінації»** (Zero Discrimination Day) — відзначається **1 березня** за рішенням ООН з 2014 року. Ініціатором установи виступили керівники ЮНЕЙДС

Дискримінація — це «утиск». У сучасному понятті це слово використовується для позначення обмеження людини в правах за різними ознаками (соціальними, релігійними, расовими, національними,

статевими та іншими) і може здійснюватися різними шляхами. Про це свідчить історичний досвід, через який пройшли абсолютно всі сучасні держави. Їх градація варіюється від банального несправедливого ставлення до приниження і обмеження в правах навіть на державному рівні.

Нове свято закликає сучасне суспільство терпимо ставитися до інших людей, Воно

нагадує про право кожного на повноцінне життя з гідністю. Тому завдання Дня — досягнення такого стану суспільства, коли дискримінація всередині нього буде зведена до нуля, тобто зникне зовсім. Після нещодавніх ганебних подій в Україні це свято для нас важливе. Ми всі повинні пам'ятати міжнародну істину: **“Поводься з людьми так, як хотів би, щоб вони поводитися з тобою”**

Будьмо толерантними!

Хвилинка психолога

Я зроблю це!

Історія про маленьких жабенят.

Жили — були маленькі жабенята. Одного разу вони організували змагання між собою: хто перший забереться на високу вежу. Багато глядачів прийшли подивитися на змагання, вони хотіли розважитися та посміятися з учасників...

Змагання розпочалися. Ніхто із глядачів не вірив, що жабенята зможуть забратися на вершину вежі, тому що вона була дуже висока та крута. Чути було такі вигуки: "Це дуже важко! Вони ніколи не заберуться на вершину! Немає шансів! Вежа занадто висока!" Маленькі жабенята почали падати один за одним. За винятком тих, у кого відкрилося друге дихання, - вони, не зважаючи ні на що, підстрибували все вище і вище. А натовп все одно кричав: "Занадто складно! Жоден це не зробить!" Жабенята все падали та падали... Але одне жабенятко підіймалося все вище...

Воно єдине не піддалося негативному настрою глядачів! Отже, всі перестали боротися. За виключенням того одного жабенятка, яке зробило все можливе та все — таки забралось на вершину вежі! Всі жаби захотіли дізнатися, як йому вдалося знайти в собі сили? Виявилося, що переможець був глухий!

Сенс історії:

Ніколи не слухай людей, які намагаються передати тобі свій песимізм та негативний настрій!

Вони відбирають у тебе твої найжаданіші мрії та бажання — ті, які ти плекаєш у своєму серці! Не забувай про силу слів. Все, що ти чуєш або читаєш, впливає на твою поведінку! Тому...

Завжди налаштовуйся позитивно!

І, до того ж, будь глухим, коли люди стануть говорити тобі, що твої мрії не здійсненні! Завжди думай:

"Я обов'язково зроблю це!"

Природа й Жінка...

Ви запитаете: «На кого схожа Жінка?» У мене є хоча б одна хвилинка, щоб Вам беззаперечно довести, що Жінка і Природа — дві сестри? Одна на одну дуже-дуже схожі. Можна сказати, що і долі в них тотожні. Ми крок за кроком, а не поспіхом. Пройдемо з Жінкою її шляхом. **Донею-крихіткою** почина його вона. Це на її життєвому годиннику весна. «Моя принцеса!!!» - татко величає і бережно до себе пригортає. Найкращі іграшки лиш їй дарує, а доня татка в носика цілує. Матуся бантиками кіски прикрашає і коліскову тихо донечці співає. Найкраще платтячко в садочку з-поміж всіх, А ще — веселий, безтурботний сміх. Морозиво і кульки кольорові. Вона — дитя взаємної любові. Шкільні роки, як мрія пролетіли, секрети подружки на вухо шепотіли. На плечі теплий вечір раптом ліг, перше кохання вже ступило на поріг. Цілунок перший і сльоза від зради, але нічого, це їй не завадить. «Вона ж бо Жінка!...» - десь у думці промайне, вона все витримає, і цей біль мине. Весна, весна.. Вже пролунав останній дзвоник, а в літніх травах заспівав зелений коник. Всю весно на роки юні пролито, а на життєвому годиннику вже літо. Думки вже не дитячі, а дорослі, і літом варт подумати про осінь. Професію здобути по душі, щоб квіти квіти, не росли щоб спориші. Навчання в виші, ось екзамени, диплом

І щирі подружки у неї за столом. Новенький приміряє вона титул - найкрасивіша **Наречена** в цілм світі. Кубельце затишне, немов у пташки,звито, а в нїм щебечуть свої власні діти. І треба вже їй про родину дбати, у неї нові титули — **Дружина, Мати...** Турботами щоденними живе, але для щастя, що потрібно є. У дітях розчинилася, мов кава, жіночна, шира, ніжна і ласкава. Пливли роки, мов сизі хмари в небі, вже дітки вилетіли із гнізда від неї. Телефонують час від часу, приїздять. Думки ж про них рядком у голові сидять. Мелетя тихенько молять вуста... Молитва ця коротка і проста: «Від горя, прикроців і злих людей хай вбереже Господь моїх дітей!» Ну от, про себе можна вже подбати, з колегами про щось попліткувати. Кар'єру збудувати, завоювати довіру, душі потрібно спокою і миру. Нарешті випито до дна все літо. На щастя келих літечка розбито. Літечко, літо йде без вороття... Аж ось і осінь на годиннику життя. Постукав досвід — двері відчинила, а мудрість перші паростки пустила. Вже впевнена в собі стовідсотково, повчати інших вже вона готова. Йде **Жінка ділова** по коридорі, луною дзвінок їй виспівують підбори. Порине знову у проблеми і дзвінки, хтось скаже: «Жінці треба жити навпаки!» Але вона все встигне, всіх почує, уваги й чоловіку не бракує.

Підтримає дорослих вже дітей І відпочине від недоспаних ночей. Але хіба що лиш перепочине, бо чула в слухавку тривожний голос сина. І донька нарікала на життя, сказала щиро їй,що доля в жінки нелегка... В душі осінні листя закружляло, а літо бабине вже на порозі стало. В цій круговерті не помітила сама, що на життєвому годиннику зима... Взляиса памороззю скроні непомітно, чомусь згадалося давноминуле літо. Частіше від онуків вже почує: «**Бабуню**, пірижків нам налаштуєш?» Щодня доня і син телефонують, про тиск відверту відповідь почують. Тепер вони поради мамі надають, із нетерпінням зустрічі із нею ждуть. **Свекруха, теща** — це також для Жінки титул, невістка й зять — її рідненькі діти. Підхід зуміла і до них знайти: то порадити, то розрадити. Зима, зима, в душі все замело... Тепер лиш мріється їй про весні тепло... Отак реальністю не сном пройшли ми з Жінкою її шляхом. Весна і літо, осінь і зима, Жінка спокійно в душу їх приймає. Бо в кожній порі року, як не є, себе єдину жінка впізнає. Ну що, тепер переконались Ви, що Жінка — дві сестри?

Весняного тепла, літнього сонечка, осінньої мудрості, зимового затишку, справжнього щастя і безмежного кохання, чарівні жінки!!!

Карпенко Л.Г.

